

eller selv om forældrene ikke vil samtykke i indgrebet.

Efter reglerne i svangerskabsloven kan et særligt samråd tillade, at samtykke fra forældrene ikke indhentes, når omstændighederne taler for det. Samrådet kan også tillade svangerskabsafbrydelse, selv om forældrene nægter at give samtykke. Samrådets afgørelse kan i disse tilfælde indbringes for et ankenævn.

Jeg synes derfor, det må overvejes meget nøje, inden der gøres undtagelser fra det generelle udgangspunkt om, at indehaverne af forældremyndigheden skal inddrages, når der skal træffes beslutninger af større betydning for deres børn, også selv om børnene er mellem 15 og 18 år.

Det kan også overvejes, om der er andre måder at ændre loven på, sådan at vi i højere grad end ved Fremskridtspartiets forslag kan sikre den unge hjælp og støtte fra forældrene, hvis der er behov for det. En mulighed kunne f. eks. være at lade kravet om forældresamtykke erstatte af en underretning til forældrene om anmodning om abort, eventuelt således at samrådet efter anmodning fra den unge kunne beslutte, at denne underretning ikke skulle ske.

Det er efter min mening også en mulighed at overveje, om en eventuel nedsættelse af aldersgrænsen for kravet om forældrenes samtykke skal være for de 15-18-årige, eller om man i stedet skulle vælge 16 eller 17 år. Min holdning er, at det afgørende må være, at de helt unge kvinder ikke skal stå alene med en så alvorlig beslutning om abort uden rådgivning og støtte.

Nu er forslaget her. Lad os få en grundig drøftelse af det i udvalget, så der kan blive tid til at overveje alle aspekter i sagen.

Dorte Bennedsen (S):

Da dette forslag var til behandling første gang for ca. halvandet år siden, sagde jeg på Socialdemokratiets vegne, at vi er enige med forslagsstillerne i, at det er værd at overveje, om 18-årsaldersgrænsen stadig er relevant, eller om tiden er løbet fra den.

I den samme debat afsluttede Venstres ordfører, fru Inge Dahl-Sørensen, sit indlæg med følgende bemærkning, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1992-93, sp. 8020:

»Det bekymrer mig, at man med dette forslag gør en graviditet til et behandlerproblem, fordi man lader rådgivning fra læger og specialister træde i stedet for samtale med forældre og eventuelt søskende. Det er efter min mening

først og fremmest den nærmeste familie, som må være rådgivere og støtte en ung kvinde i så svært et valg som valget mellem graviditet og abort.«

Det er jo for så vidt smukke og rigtige tanker, fru Inge Dahl-Sørensen dengang udtalte. De ligger kun af én eneste mangel, nemlig at fru Inge Dahl-Sørensen øjensynlig ikke er klar over, at der i samfundet desværre er mange unge, som ikke befinder sig på den solside af tilværelsen, hvor tingene fungerer optimalt.

Og det er netop disse i forvejen klemte unge, vi risikerer at undsige, hvis vi vil fastholde, at indehaveren af forældremyndigheden skal give samtykke til abort.

At vælge abort er en utrolig vanskelig beslutning, og det er for os helt afgørende, at denne unge aldersgruppe, som der her er tale om, får de bedste muligheder for rådgivning og støtte. Det vil i langt det overvejende antal af tilfælde givet være forældrene, men vi mener ikke, at forældrene skal kunne nægte abort på den unges vegne, ligesom vi også finder, at der bør være andre muligheder for støtte dér, hvor familienetværket desværre ikke fungerer.

Som ministeren var inde på, kan der være flere veje at gå. Man kan nedsætte aldersgrænsen i flere tempi, man kan beslutte, at forældrene ikke skal give samtykke, men at de har ret til at blive underrettet om beslutningen, og der er også andre variationer. Alt dette vil vi gerne være med til at drøfte videre i Retsudvalget, men vi er enige med forslagsstillerne i, at der bør ske ændringer i de nugældende regelsæt.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre finder, at den nuværende aldersgrænse i abortlovgivningen er fornuftig og opfylder de krav, som man i et land som Danmark må stille til en sådan lovgivning. Når Fremskridtspartiet genfremsætter dette lovforslag, er det åbenbart ikke på grund af nyere oplysninger, men udelukkende på grund af Kristeligt Folkepartis afgang fra regering og Folketing.

Under den tidligere debat om dette lovforslag blev der flere gange udtrykt ønske om at få en bedre dokumentation af problemets omfang. Det er i særdeleshed spørgsmålet, om der overhovedet gennemføres graviditeter, hvor forældrene har modsat sig en abort og kvinden ikke har haft mulighed for at opnå tilladelse fra Abortrådet. Omfanget af problemstillingen er således slet ikke dokumenteret, og med den nuværende lovgivning tvivler jeg meget på, at